

św. Klemens Maria Hofbauer ur. w 1751 r. w Tasovicach w Czechach. Był synem rzeźnika, miał 11-cio rodzeństwa. Na chrzcie otrzymał imię Jan. Gdy miał 7 lat umarł mu ojciec. Dzięki mamie wyniósł głębokie, religijne wychowanie. Z powodu biedy nie mógł się kształcić, więc zatrudnił się jako piekarz. Jednak Jan bardzo chciał całe swoje życie poświęcić Bogu, dlatego udał się do Włoch, gdzie rozpoczął życie pustelnika. Nie czuł się tam jednak dobrze na obczyźnie i wrócił do ojczyzny. Codziennie bywał na Mszy św. i pobożnie do niej służył. Dzięki pomocy ludzi udał się na studia teologiczne do Wiednia i Rzymu. Tam też wstąpił do zakonu redemptorystów przyjmując imię Klemens Maria. W wieku 34 lat został wyświęcony na kapłana. Wysłano go wówczas z misją na Pomorze, lecz po drodze zawitał do Warszawy, w której pozostał przez 21 lat. Opiekował się biednymi i potrzebującymi. Prowadził sierociniec, uruchomił drukarnię i wydawnictwo ksiąg religijnych. Stworzył pierwszą placówkę swojego zakonu w Polsce, a także zajął się rekrutacją przyszłych zakonników. Po III rozbiórce Polski udał się do Wiednia. Był wybitnym kaznodzieją przez co przyczynił się do odrodzenia życia religijnego w Austrii. Klemens zmarł 15.03.1820 r. w Wiedniu. **Kościół czci św. Klemensa 15 marca.** Jest patronem Warszawy, Wiednia, kelnerów, cukierników i piekarzy.

Wielki Post, który rozpoczynamy w środę popielcową swoimi korzeniami sięga początków chrześcijaństwa. Jest to okres liturgiczny, który trwa od środy popielcowej aż do Wielkiego Czwartku. Początkowo (u pierwszych chrześcijan) obejmował tylko Wielki Piątek (dzień ukrzyżowania Chrystusa) i Wielką Sobotę (dzień spoczynku Chrystusa w grobie). Od III wieku obchodzono już cały tydzień Postu a od VII wieku trwa on 40 dni, na pamiątkę czterdziestodniowego postu Chrystusa i czterdziestu lat wędrówki przez pustynię Izraelitów. Początek Wielkiego Postu wyznaczono na szóstą niedzielę przed Wielkanocą. Ponieważ jednak niedziele były wyłączone z Wielkiego Postu, gdyż każda niedziela jest pamiątką zmartwychwstania, dlatego też, aby zachować ilość dni – 40-początek Wielkiego Postu przesunięto na środę (popielcową). W tym czasie kościoły powinny być udekorowane skromniej (na ołtarzach nie powinno być żadnych kwiatków) a liturgia jest skromniejsza (w czasie mszy nie śpiewa się min. Chwała na wysokości Bogu).

Droga Krzyżowa. Jednym z najbardziej znanych nabożeństw w okresie Wielkiego Postu, jest Droga Krzyżowa. Droga Krzyżowa – „Via Crucis” to ta droga, którą Pan Jezus przeszedł z krzyżem na ramionach, udając się na Golgotę. Bardzo wielu pobożnych pielgrzymów pragnęło przejść śladami Pana Jezusa i udawali się do Ziemi Świętej. Tam bardzo często niosąc krzyż, lub ciężki kamień, szli drogą skazańców, aż na Golgotę. Także dzisiaj pielgrzymi w Jerozolimie tą Drogą idą i modlą się (niektórzy z krzyżami), chociaż jest to bardzo trudne ze względu na handlarzy, którzy tam mają swoje stragany. Największą popularnością cieszą się jednak parafialne Drogi Krzyżowe. W każdy piątek gromadzimy się w naszych kościołach i rozważamy poszczególne tajemnice męki Pańskiej. W niektórych parafiach, na często uczęszczanych szlakach, ustawione są figurki przedstawiające poszczególne stacje Drogi Krzyżowej. Tam także można spotkać pątników, którzy w zadumie i umartwieniu, pragną iść śladami Pana Jezusa.

Droga Krzyżowa w naszej parafii w każdy piątek:

Przygórze – godz. 15.45, Jugów – godz. 17.00

OGŁOSZENIA DUSZPASTERSKIE:

I NIEDZIELA WIELKIEGO POSTU – 9.03.2014

1. W tym tygodniu msze św. w Jugowie od wtorku do soboty o 17.00, a w Przygórze we wtorek o 16.15 i w piątek po Drodze Krzyżowej
2. Droga Krzyżowa w Przygórze o 15.45 a w Jugowie o 17.00 i następnie msza św.
3. Gorzkie Żale w Przygórze po mszy św. a w Jugowie o godz. 16.00, wraz z kazaniem pasyjnym.
4. W następną niedzielę taca w Jugowie będzie przeznaczona na ogrzewanie kościoła.
5. Rozpoczynamy zbieranie składek na sprzątanie świątyni i na kwiaty do Bożego Grobu.

Witamy nową rodzinę

Dnia 1 marca 2014 roku związek małżeński w kościele Podwyższenia Krzyża św. w Przygórze zawarli: mieszkaniec Przygórze **Łukasz Chlipała**, syn Sławomira i Krystyny, oraz mieszkanka Jugowa **Anna Michoń**, córka Waldemara i Moniki. Nowożeńcom życzymy **Szczęść Boże**, na nowej drodze życia.

W tym tygodniu, w poniedziałek, przypada 40 r. śmierci **ks. kard. Bolesława Kominka**, pierwszego polskiego biskupa we Wrocławiu. Był bardzo ważną postacią, nie tylko na Dolnym Śląsku, ale w całej Polsce. Urodził się w Radlinie na Górnym Śląsku 23. XII.1903 roku. W 1927 roku przyjął święcenia kapłańskie. Po wojnie w 1945 roku został mianowany rządcą (administratorem apostolskim) w Opolu. Jednak, na skutek konfliktu z komunistycznymi władzami, usunięto go ze stanowiska. Na terenach zachodnich w Polsce, Stolica Apostolska nie mianowała biskupów, ze względu na to, że nie było podpisanego traktatu granicznego między Polską a Niemcami. W 1956

roku został mianowany biskupem we Wrocławiu. Po uregulowaniu sytuacji politycznej między Polską a Niemcami w 1972 roku został oficjalnie mianowany arcybiskupem wrocławskim i kardynałem. Do tej pory był delegatem papieża, do zarządzania metropolią wrocławską. Zastąpił min. jako orędownik pojednania Polski z Niemcami. To jemu przypisuje się autorstwo słynnego tekstu do Niemców, w którym były znamienne słowa; „Przebaczamy i prosimy o wybaczenie”. Zmarł we Wrocławiu 10 marca 1974 roku.